

SAJÓ LÁSZLÓ

turnus

*vizelet? széklet? súlya? magassága?
vérvétel ékágé röntgen csak elő-
vigyázatosan az oxigén árthat
két napig szobádból enni jössz elő
hugyozni szarni mehetsz vár a tető
1014 méter nevetséges
egyre többször állsz meg az emelkedőn
lenn vár edd meg a finomfőzeléket*

*ez itt az elkamínó kanosszája
önkéntes remete se pornó se nő
még van levegőd amíg pálinkád van
itt se menekülhetsz el magad elől
nappal összeraktad magad összedől
éjszaka ülsz mások seggmelegére
elmúlt a nap éj hét a következő
edd meg a kelkáposztafőzeléket*

*vizit van köpet? van a színe? sárga
mindig lesz mit enni slájmot lenyel ő
de hol vannak a régi betegtársak
elfogyunk mint majd egyszer a levegő
a legjobb férj nej társ anya szerető
lefelé megyünk már érd el ebéded
fák közül hideg szél mint sír szele jó
edd míg van míg vagy a tökfőzeléket*

AJÁNLÁS

*reggeli tea kakaós kalács vaj
vége a turnusnak újak jönnek űk
szendvicstúrót paprikát vacsorádat
kint a halálnak
hiába
lelőtt
veszett rókája
dögszagot áraszt
a kihalt szanatóriumon tábla*

ZÁRVA

*civilek patkányok jönnek egyétek
a dermedt sárgaborsófőzeléket*

Kékestető, 2024. február 13 – március 5.

A szövegben Petőfi-, Robert Burns-, Kölcsey-parafrázis.

ahogy van

a kávéfőző kézre áll a platnin
felemelve a vécé ülőkéje
ágy ahogy van ezen már nem fog baszni
kávéfőző sem áll az ő kezére
nem nyom ki van még felpuffadt fogkrémet
mosdón a fogkefe fogkrémtől balra
tűnődik hulla-e nincs benne élet
hagyjatok úgy mindent ahogyan hagyta

a halál és az élet közt arasznyi
különbség hernyónyi fogkrém sötétben
marad mint ő hagyjatok megrohadni
most bánhatja csak miért nem volt ébren
mondják jó volt ez így álmában érte
mire megyünk ketten végre láthatlak
nézett volna még a halál szemébe
hagyjatok úgy mindent ahogyan hagyta

cipők ruhák a gyújtóláng nem alszik
el pálinka evőeszközök és egy
keresztben megrepedt foncsorig arcig
feketült tükör a hűtőszekrényben
találtok nem ette meg az ebédet
utolsó vacsorát reggelit asztal
seggétől fényes nádfonatú székek
hagyjatok úgy mindent ahogyan hagyta

AJÁNLÁS

kipattannak a gardróbajtók annyi
a fölösleges ruha molylepkéket
röptető hernyók falják mi maradt itt
por remeg hasámban beeső fényben
elszabadulnak ismeretlen lények
és nincsen semmi sem csak ez a van van
cipőkötést tanultam ennyit érek
hagyjatok úgy mindent ahogyan hagytam

A szövegben József Attila-, bibliai parafrázis.

amikor nagymama sírját kerestem

a bejáratnál három fehér rózsa
 nagymama nagybátyámnak nagyapámnak
 kit krasznij lucsba málenkij robotra
 flekktífuszban emlékoszlop alján a
 föld fölött gazban *zabos ernő* nálam
 még két rózsa sírrengeteg de melyik
 nagymamáé egyszer már nem találtam
 mikor nagymama sírját kerestem itt

mozgolódás a ravatalozóban
 temetés lesz innen melyik irányba
 indultunk nem tudom nagymama hol van
 sírzsombékokon temetőmocsárban
 a földdel egyenlő hantokon át a
 túlvilágra? egy új név következik
 nem *özvegy zabos ernőné* hiába
 mikor nagymama sírját kerestem itt

ház itt élet van kopogok ajtóban
 nő *keresem özvegyi parcellában*
az nincs gyerek rátemetéses mondja
meg urnás a főnök ebédel várjak
 januári elíziumban áznak
 testüket a holtak csontig vetkezik
 hullaszag a temető mocsárgáza
 mikor nagymama sírját kerestem itt

jön a főnök a gépet bekapcsolja
két éve temettem mellékállásban
 sírásó gyászsofőr pap sátánszolga
az nem lehet ráatalál nagybátyámra
zabos ernőné ilyen nincs nincs hát a
fiánál ott kell lennie megleli
5 8 11 menjen egész hátra
 mikor nagymama sírját kerestem itt

AJÁNLÁS

ötös parcella a nyolcadik sorban
 a tizenegyedik sír a mocsárban
 lidércfény kísért napban hunyorogva
 lépek mély tárt üres sírokon által
 a temetőben ma feltámadás van
 jönnek új hullákat temetők megint
 kimegyek más senki nem jön utánam
 lenn sötét fönn örök lét fényeskedik

A szövegben Pilinszky-, Ady-parafrázis.